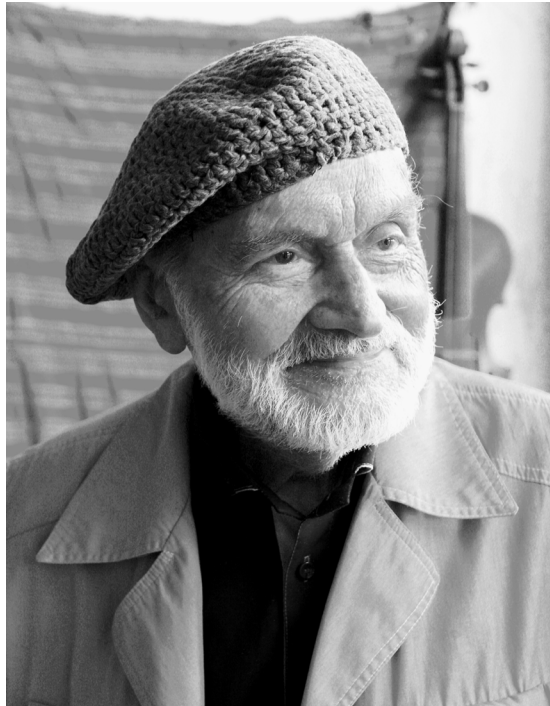

Вічна пам'ять

Данило ДОВБОШИНСЬКИЙ

(27.07.1924 — 8.08.2012)

Закінчив земне життя — один із найобдарованіших випускників Академії, який прислужився у плеканні молодих талантів, а також у збагаченні мистецьких цінностей живописної України.

Поховано покійного на батьківській землі в с. Колки Волинської обл.

Данило Данилович Довбошинський

пройшов тривалий і складний творчий шлях, що веде від рідних Колок, шкільної лавки, де виявився у нього хист до малювання, через воєнне лихоліття в рядах Радянської армії, художнє училище у Львові, яке нині носить ім'я І. Труша. Здібний юнак тут не затримався, бо поруч відкрився Інститут прикладного та декоративного мистецтва і в січні 1947 р. Данило був серед першого набору на відділі живопису. Елегантністю, ерудованістю, жадобою до знань, творчості студент Довбошинський осягав доробок й уроки своїх учителів Й. Бокшая, Р. Сельського, завойовував заслужений авторитет і повагу серед однокурсників, педагогічного колективу, за що був залишений на викладацькій роботі, де трудився понад тридцять років (1953-1984). Педагогічний такт, підтримка здібних студентів, турбота за навчально-методичний процес дозволили йому очолювати кафедру монументального живопису (1959-1974), отримати звання доцента (1964), заслуженого художника України (1989). Від 1954 р. він учасник усіх обласних художніх виставок, від 1958 р. — республіканських, всесоюзних, зарубіжних. Палітра митця виразна, навіть сувора, багатосюжетна. Він почувався добре і в історико-суспільній, і в пейзажній, портретній тематиці, його приваблювали державницькі постаті, діячі культури, пам'ятки архітектури. За його полотнами прочитується складна історія України від княжих часів. Очевидно, в умовах тоталітарного режиму, соціалістичного диктату митець не міг повністю реалізувати свій задум, оспівати ті героїчні сторінки нашої минувшини, які його хвилювали й до яких він повернувся із здобуттям Україною незалежності. Його творчий доробок вагомий — “Данило Галицький”, “М. Шашкевич”, “Шевченко на засланні”, “Леся Українка”, “Б. Лепкий”, “В. Стус”, “Богун під Берестечком”, “Материнство. Гуцульська мадонна”, “Я. Галан”, “Тривога”, “Миколаївська церква”, “Норвезькі фіорди”, “Верби при дорозі”, “Готика Львова”, “Натюрморт”. Ці та багато інших робіт зберігаються у вітчизняних та зарубіжних музейних фондах, приватних і родинних колекціях.

Редколегія